

slag; skal jeg kun indskrænke mig til at udtale, at af de Grunde, jeg anførte ved første Behandling, vil jeg stemme imod dem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 48 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Derefter foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Lønningsforbedring til forskellige lavere lønnede Embeds- og Bestillingsmænd under Søværnet m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 586).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 49 Stemmer mod 1.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 713 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*): Tanken om en almindelig Hypotekbank i Danmark er ikke nogen ny Tanke. I 1886 forelagde den daværende Finansminister, det nuværende 10de kongevalgte Medlem (*Estrup*), et Forslag om en almindelig Hypotekbank. Den Argumentation, som

da blev ført i Marken for Oprettelsen af en saadan, var saaledes, at den endnu omtrent Ord til andet kan bruges til Støtte for samme Foranstaltning. De Argumenter, som den daværende Finansminister anførte for, at vi skulde have en almindelig Hypotekbank, der skulde sættes i Forbindelse med Kreditforeningerne for at skaffe Laantagerne billigere Penge, gik for det første ud paa, at overfor en saa stor Prioritetsgæld som den, der da hvilede paa de samlede danske Ejendomme, og som var opgjort til 12—1300 Mill. Kr., vilde selv den allermindste Rentebesparelse være af største økonomiske Betydning. Naar Gælden er saa betydelig som 12—1300 Mill. Kr., vil endog et meget ringe Nedslag i Renten være af stor Interesse for dem, der skulle svare den. Men vi kunne blot forandre Tallene en Smule, saa gælder Argumentet Ord til andet endnu i dette Øjeblik. Medens Prioritetsgælden her i Landet den Gang blev opgjort til 12—1300 Mill. Kr., opgøres den nu til 2500 Mill. Kr., og Følgen heraf er den, at naar det allerede i 1886 vilde have været af meget stor økonomisk Betydning for Landet at opnaa en lille Rentebesparelse, maa det i dette Øjeblik have nøjagtigt den dobbelte Betydning. Det andet Argument, som da førtes i Marken, var det, at det turde antages, at et stort ensartet Papir med en begrænset Garanti fra Statens Side vilde kunne naa en højere Kurs end den, der da opnaaedes for vore Kreditforeningsobligationer. Det er ganske det samme Argument, som vi nu fra vor Side gøre gældende, naar vi ønske en almindelig Hypotekbank. Det tredje Argument var endelig det, at enhver Rentebesparelse for Ejendomsbesidderne ikke blot betød en Besparelse i deres Driftsomkostninger og altsaa en Forøgelse af Aarets Nettogevinst, men tillige en Stigning af Ejendommenes Værdi. I samme Øjeblik Renten falder, vokser nemlig denne og derigennem hele Landets Nationalformue. Men dette gælder jo ogsaa den Dag i Dag, og det saa meget mere, som Ejendommenes Værdi nu er meget større end i 1886 og Gælden ogsaa meget større end den Gang.

Da det ovennævnte Forslag blev fremsat, blev der rettet to Hovedindvendinger imod det. Den ene var den, at Kreditforeningernes Selvstyre blev meget betydeligt indskrænket. Der var nemlig den Ejendommelighed ved Forslaget, at det efter det gennem Hypotekbanken kunde paabydes de Kreditforeninger, der vilde nyde godt af den, at forandre deres Sta-